

Udskriftsdato: 22. december 2025

BEK nr 1122 af 17/09/2007 (Historisk)

Bekendtgørelse om firmapensionskassers og forsikringsselskabers aktivers lokalisering og kongruente valutaer i forhold til de forsikringsmæssige hensættelser

Ministerium: Erhvervsministeriet

Journalnummer: Økonomi- og Erhvervsmin.,
Finanstilsynet, j.nr. 162-0008

Senere ændringer til forskriften

BEK nr 1135 af 18/09/2015

Bekendtgørelse om firmapensionskassers og forsikringsselskabers aktivers lokalisering og kongruente valutaer i forhold til de forsikringsmæssige hensættelser¹⁾

I medfør af § 169, nr. 2, og § 373, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1045 af 22. august 2007, samt § 51, nr. 2, og § 71, stk. 5, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 1017 af 24. oktober 2005, som ændret ved § 1 i lov nr. 398 af 30. april 2007, fastsættes:

§ 1. Denne bekendtgørelse finder anvendelse på firmapensionskasser og forsikringsselskaber. Ved forsikringsselskaber forstås livsforsikringsselskaber, tværgående pensionskasser, skadesforsikringsselskaber, genforsikringsselskaber og captivegenforsikringsselskaber.

§ 2. Ved kongruens forstås dækning af forpligtelser, der skal indfries i en bestemt valuta ved aktiver i samme valuta.

§ 3. Ved bestemmelsen af, i hvilken valuta et forsikringsselskab eller en pensionskasse skal indfri sine forpligtelser, gælder følgende:

- 1) Hvis forsikringssummen er udtrykt i en bestemt valuta, skal forsikringsselskabet eller pensionskassen indfri sine forpligtelser i denne valuta.
- 2) Hvis forsikringssummen ikke er udtrykt i nogen valuta, skal forsikringsselskabet eller pensionskassen indfri sine forpligtelser i valutaen i det land, hvor risikoen er beliggende, jf. § 5. Forsikringsselskabet eller pensionskassen kan imidlertid vælge den valuta, som præmien er udtrykt i, hvis der er en rimelig begrundelse for et sådant valg.
- 3) Hvis en skade anmeldes til et forsikringsselskab, og erstatningen skal udbetales i en bestemt valuta, som ikke er den, der følger af nr. 1 eller nr. 2, skal forsikringsselskabet indfri sine forpligtelser i den valuta, som skaden anmeldes i.
- 4) Hvis en skade vurderes i en valuta, som er forsikringsselskabet bekendt på forhånd, men som ikke er den valuta, der følger af nr. 1 eller nr. 2, kan forsikringsselskabet indfri sine forpligtelser i den valuta, som skaden vurderes i.

§ 4. Ved bestemmelse af, hvilken valuta et aktivs værdi opgøres i, gælder følgende:

- 1) Obligationer, gældsbreve, pantebreve, tilgodehavender i kreditinstitutter og fordringer, som kan side-stilles hermed, anses for at være udtrykt i den valuta, i hvilken de er denomineret.
- 2) Aktier og andre kapitalandele anses for at være angivet i den valuta, der anvendes i udstederens hjemland, jf. dog stk. 2 og 3.
- 3) Fast ejendom anses for at være angivet i samme valuta som den valuta, der anvendes i det land, hvor ejendommen er beliggende.

Stk. 2. For andele i investeringsinstitutter og foreninger gælder følgende:

- 1) Værdien af andele m.v. kan fordeles mellem forskellige valutaer i overensstemmelse med fordelingen af de underliggende aktiver efter reglerne i stk. 1.
- 2) Er mindst 80 pct. af de underliggende aktiver i andelen permanent udtrykt i en bestemt valuta efter reglerne i stk. 1, kan hele andelen anses for udtrykt i denne valuta.
- 3) Hvis der ikke løbende foreligger dokumentation for de underliggende aktivers fordeling på valutaer efter reglerne i stk. 1, anses den valuta, som andelen er udtrykt i, for ubestemt.

Stk. 3. Ved andele som nævnt i stk. 2 forstås andele, som er nævnt i § 162, stk. 1, nr. 8, i lov om finansiel virksomhed henholdsvis § 46 d, stk. 1, nr. 7, i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Stk. 4. Et aktiv i en bestemt valuta efter reglerne i stk. 1 og 2 kan konverteres til et aktiv i en anden valuta ved hjælp af valutaterminskontrakter, valutoptionskontrakter, valutaswaps eller lignende. I kongruensmæssig øjemed forudsætter dette, at konverteringen ses som helhed efter skat og afgifter.

§ 5. Ved det land, hvor risikoen er beliggende, forstås:

- 1) det land, hvor det forsikrede gode befinder sig, hvis forsikringen dækker enten fast ejendom eller fast ejendom og indbo, i det omfang indboet er dækket af samme forsikringspolice,
- 2) det land, hvor registreringen er foretaget, hvis forsikringen vedrører et transportmiddel, der skal registreres, eller
- 3) det land, hvor forsikringstageren har indgået aftalen, når denne er af højst 4 måneders varighed og vedrører risici i forbindelse med rejser eller ferie.

Stk. 2. Når et motorkøretøj sendes fra et medlemsland til et andet, består risikoen, uanset stk. 1, nr. 2, i det modtagende medlemsland, selvom køretøjet ikke formelt er registreret der. Dette gælder i 30 dage fra det tidspunkt, hvor køber har accepteret leveringen.

Stk. 3. I andre tilfælde end de i stk. 1 og 2 anførte forstås ved det land, hvor risikoen er beliggende, det land, hvor forsikringstageren har sin sædvanlige bopæl, eller, hvis forsikringstageren er en juridisk person, det land, hvor det i forsikringsaftalen omhandlede selskab er beliggende.

§ 6. Mindst 80 pct. af de aktiver, der i henhold til § 159, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, anvendes til dækning af de samlede forsikringsmæssige hensættelser, skal være kongruente i forhold til hver enkelt valuta, hvori hensættelserne skal afvikles. For genforsikringsvirksomhed udgør grænsen mindst 70 pct.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse på aktiver, der anvendes til at dække forsikringsmæssige hensættelser for livsforsikringer, der er tilknyttet investeringsfonde, når selskabet ikke påtager sig nogen investeringsrisiko.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse for firmapensionskasser på de aktiver, der i henhold til § 46 a, stk. 1, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, skal dække de pensionsmæssige hensættelser.

Stk. 4. Opfyldelse af kongruenskravet efter stk. 1 og 3 kan undlades, hvis forpligtelserne i den pågældende valuta udgør mindre end 7 pct. af de samlede forsikringsmæssige hensættelser i andre valutaer.

Stk. 5. Kravet om kongruente aktiver, for så vidt angår en anden EU-valuta end euro, kan anses for opfyldt ved anvendelsen af aktiver udtrykt i euro. Andelen heraf må dog ikke udgøre mere end 50 pct. af aktiverne til dækning af forpligtelserne i den pågældende valuta efter stk. 1.

Stk. 6. Hvis en valuta, som ikke er en EU-valuta, er undergivet regulering eller overførselsrestriktioner, eller som af lignende grunde ikke egner sig til investeringer til afdækning af forsikringsmæssige hensættelser i denne valuta, kan der foretages en investering i den anden valuta, som udsætter forsikrings-selskabet eller pensionskassen for den mindst mulige valutakursrisiko.

§ 7. Forsikringsselskaber eller pensionskasser, der har forsikringsmæssige forpligtelser i en anden valuta end danske kroner, kan opfylde kravet om kongruens for denne valuta i henhold til § 6 ved at anvende aktiver, der er udtrykt i samme valuta som de forsikringsmæssige forpligtelser efter bestemmelserne i § 4, selv om aktiverne ifølge § 163, stk. 1, nr. 1-3, og stk. 2, eller § 164, stk. 1, nr. 1-3, 6 og 7, samt stk. 2-5, i lov om finansiel virksomhed eller § 46 e, stk. 1, nr. 1-3, eller § 46 f i lov om tilsyn med firmapensionskasser ikke kan indgå blandt de aktiver, der anvendes til at dække de forsikringsmæssige hensættelser.

§ 8. De aktiver, der i henhold til § 159, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed skal dække de samlede forsikringsmæssige hensættelser, skal være til stede (lokaliseret) i et land, som er medlem af EU eller i et andet land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område.

Stk. 2. De aktiver, der i henhold til § 46 a, stk. 1, i lov om tilsyn med firmapensionskasser skal dække pensionshensættelserne, skal være lokaliseret i et land, som er medlem af EU eller i et andet land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på forsikringsmæssige hensættelser vedrørende risici beliggende uden for de i stk. 1 nævnte lande.

Stk. 4. For aktiver, der er lokaliseret uden for de i stk. 1 nævnte lande, skal lokaliseringskravet opfyldes ved, at forsikringsselskabet eller pensionskassen sikrer Finanstilsynet en adgang til at begrænse eller forbyde forsikringsselskabets eller pensionskassens frie rådighed over aktiverne med henblik på tilfælde, hvor Finanstilsynet måtte vurdere, at forsikringsselskabets eller pensionskassens økonomiske situation er ubetyggende.

§ 9. Overtrædelse af § 6, stk. 1, 3 og 5, og § 8, stk. 1, 2 og 4, straffes med bøde.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 10. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. november 2007.

Stk. 2. Samtidig ophæves bekendtgørelse nr. 780 af 11. august 2005 om firmapensionskassers og forsikringsselskabers aktivers lokalisering og kongruente valutaer i forhold til de forsikringsmæssige hensættelser.

§ 11. Bekendtgørelsen gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Finanstilsynet, den 17. september 2007

HENRIK BJERRE-NIELSEN

/ Per Plougmand Bærtelsen

- ¹⁾ Bekendtgørelsen indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 (EF-Tidende 1973 nr. L 228, s. 3) (1. skadesforsikringsdirektiv), Rådets direktiv 76/580/EØF af 29. juni 1976 (EF-Tidende 1976 nr. L 189, s. 13) (ændring af 1. skadeforsikringsdirektiv), Rådets direktiv 84/641/EØF af 10. december 1984 (EF-Tidende 1984 nr. L 339, s. 21) (ændring af 1. skadeforsikringsdirektiv), Rådets andet direktiv 88/357/EØF af 22. juni 1988 (EF-Tidende 1988 nr. L 172, s. 1) (2. skadeforsikringsdirektiv), Rådets direktiv 89/117/EØF af 13. februar 1989 (EF-Tidende 1989 nr. L 044, s. 40), dele af Rådets direktiv 90/618/EØF af 8. november 1990 (EF-Tidende 1990 nr. L 330, s. 44) (ændring af 1. og 2. skadeforsikringsdirektiv), Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 (EF-Tidende 1992 nr. L 228, s. 1) (3. skadeforsikringsdirektiv), direktiverne 79/267, 90/619, 92/96 og 2002/12, der nu er sammenskrevet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 (EF-Tidende 2000 nr. L 345, s. 1) (livsforsikringsdirektivet), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF af 3. juni 2003 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed, (EU-Tidende 2003 nr. L 235, side 10) (pensionskassedirektivet) samt enkelte dele af Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005, EU-Tidende 2005, nr. L 149, s. 14 (5. motorkøretøjsforsikringsdirektiv), og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/68/EF, (EU-Tidende 2005 nr. L 323, s. 1) (genforsikringsdirektivet).